

Tværtimod kan uddannelse snævert set øge det, der hedder gøgeungeeffekten; det vil sige, at hvis man snævert set inden for et område uddanner de mest uddannede lidt mere, som det foregår i dag, så er realiteten, at man skubber dem, der er lidt mindre uddannet, ud. Det vil sige, hvis der ikke er ekstra arbejdspladser, så betyder ekstra uddannelse ikke nødvendigvis flere arbejdspladser; det betyder ikke nødvendigvis, at der er flere, der får en større glæde af det, men det kan tværtimod godt have en gøgeungeeffekt.

Jeg synes, det er vigtigt, at man er opmærksom på den effekt, og at man er opmærksom på, at fordelingen af uddannelse, også de nuværende efteruddannelsesstilbud, er skævt fordelt, meget skævt fordelt. Det er jo sådan i dag, at det er de højtuddannede, der har den absolut største del af efteruddannelsen, mens det er de lavtuddannede, der har den mindste del. Og den skævdeling kan man meget vel risikere fortsætter.

Hvis det er sådan, at man fra Folketingets og regeringens side kører ad den vej, som man har hørt foreslået fra Venstre og De Konservative, så vil det blive forstærket yderligere, for det vil blive de folk, der har de højeste uddannelser og måske de bedste økonomiske og personlige overskudsmæssige ressourcer, som vil kunne gå ind og skaffe sig ekstra, ekstra, ekstra meget efteruddannelse og som dermed vil stå endnu længere foran i køen.

Jeg mener, det er vigtigt, at man påtager sig den opgave fra Folketingets side at være dem, der forsvare alle ret til at prøve at få en uddannelse og selvfølgelig efterfølgende også en mulig efteruddannelse, hvis det er sådan, at den uddannelse, man har fået, ikke har været tilstrækkelig, eller hvis man aldrig har fået en uddannelse.

Med hensyn til SF's dagsorden kan vi sige, at vi gerne vil stemme for den, hvis de opretholder den. Vi synes også, det er vigtigt at sige, at regeringen jo sådan set skylder at komme med en plan i Folketinget, som dækker det, SF har med i deres dagsorden. Det kan så være, at regeringen gør det under alle omstændigheder.

Vi vil samtidig godt advare regeringen imod, at den lægger sig op ad det, som ligger fra Venstre og De Konservative på dette område. Vi mener, at det vil være til stor skade for området, hvis det er den slags planer, der skal være det bærende element for det videre efteruddannelses- og voksenuddannelsesområde.

Vi vil understøtte, at man ikke går i den retning, der hedder, at det skal være brugerbetaling for den enkelte. Hvis der skal være brugerbetaling, så skal det i hvert tilfælde begrænses til så lidt som muligt. Vi ser helst, at der overhovedet ikke er brugerbetaling på dette område, og vi ser også helst, at arbejdsgiverne i nogen udstrækning bliver tvunget til at betale enten via en fælles puljeordning, som også SF har været inde på, eller via en anden ordning. Vi må jo sige, at det trods alt er sådan, at det er fra produktionen, at det her skal komme, og det er også produktionen, der i sidste instans skal have noget af glæden af det.

Hvorvidt man tager det over skattebilletten den ene vej eller over produktionen fra virksomhederne den anden vej er sådan set et spørgsmål om, hvor man vælger at tage pengene. I sidste instans er det alligevel et udtryk for, at man tager en del af den samlede samfundskage og bruger den til at sikre, at der er nogle mennesker, der kan blive uddannet, og at man ikke i den grad, som Venstre og De Konservative lægger op til, gør det til et personligt spørgsmål om, at den enkelte skal ud og investere i sin egen fremtid, men ser det som et fælles samfundssocialt spørgsmål, at alle har en mulighed for at få en efteruddannelse og at få lov til at videreudanne sig.

Så vil jeg gerne sige til hr. Frank Dahlgaard, som sammenlignede efteruddannelse og videreuddannelse med en ambulance, der skulle samle dem op, der var faldet om eller var blevet kørt ned, eller hvad det var, at vi fra Enhedslistens side ikke betragter efteruddannelse og videreuddannelse og voksenuddannelse som et spørgsmål om en ambulance, der skal samle folk op, men som et spørgsmål om den næste bus, hvor folk kan hoppe på, og vi håber, at man laver et system, der er så fleksibelt, at der kommer en bus igen og igen – eller en sporvogn, om man vil.

Peter Duetoft (CD):

Der er jo i øjeblikket en kappestrid i Folketinget om at få stillet så mange forespørgsler som overhovedet muligt, og jeg har indtrykket af, at denne her i virkeligheden er et led i ønsket om at kappestride. Dette spørgsmål havde måske været mere velegnet til et udvalgs spørgsmål. I al fald synes jeg nok, debatten her i dag med al respekt for ordførerne – og jeg skal nok også selv leve op til den standard – har været meget bred og meget fin og meget med, at uddannelse